

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

* Ηρωϊσμός ἐν τῷ ἔρωτι εἶναι νὰ ἀσπάζησαι γυναῖκα κα-
πνίζουσαν.

* Ἡ κλασικὴ τραγωδία ὁμοιάζει τὴν τιμίαν γυναῖκα τὴν
ἀπολαύουσαν τοῦ σεβασμοῦ ἡμῶν· τὸ ρωμαντικὸν ὅμως δράμα
εἶναι γυνὴ διατηρουμένη ἥτις μᾶς γοητεύει.

* Ἡ μετριοφροσύνη εἶνε φύλλον συκῆς δι' οὗ καλύπτομεν
τὰ προσόντα μας.

* Κυρίως ὁ ὑμέναιος οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ ἀνταλλαγὴ ὑβρεων
τὴν ἡμέραν καὶ ῥοχαλητοῦ τὴν νύκτα.

* Ἡ σελήνη εἶναι τὸ βουλοκέρει τῆς φύσεως.

* Ἡ πραγματικότητα εἶναι τὸ καθάρισον τοῦ αἰσθήματος.

* Ὁ ἔρωσ εἶναι εἶδος θεάτρου εἰς τὸ ὁποῖον αἱ γυναῖκες
μοιράζουσι κορτομαράκια.

* Νεᾶνίς τις (μὰ τὸν θεό! πολὺ εὐμορφῇ) μοῦ ἔλεγε μίαν
μέρα: αἶ! ἔχετε σιδερένια ὑγεία.—Ναί, κυρία μου, τῇ
ἀπεκρίθην, εἶμαι ἀπὸ σίδερον, ἀλλὰ ὁ μαγνήτης εἰσθε σεῖς!!
(Ἡ φιλοφρόνησις αὐτῇ μοῦ ἀπέφερε δικαίαν ἀμοιβήν).

* Ὅταν ὁμιλῶμεν περὶ εὐειδοῦς κόρης, τὴν παρομοιάζομεν

πρὸς ἄγγελον. * Ἄν οἱ ἄγγελοι εἶναι ἀρσενικοὶ, τότε τὸ
πρᾶγμα μοῦ φαίνεται ὀλίγον ῥιψοκίνδυνον.

* Ἐὰν ἡ σύζυγός μου ἔφερε φανέλλαν, σὺδέποτε θὰ ἐζηλο-
τύπουν . . . οὔτε τὴν γυναῖκα, οὔτε τὴν φανέλλαν.

* Ὁ φίλος μου Δ** ἀγαπᾷ μετὰ πολλῆς δυνάμεως· αὐτὸ
εἶναι ἡ ἀδυναμία του.

Κόμμερσων.

ΑΠΑΝΤΑ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΛΟΜΟΥ

Ἡ νέα αὕτη ἐκδοσις θὰ περιέχῃ ἅπαντα τὰ ἐκδοσμένα
καὶ τὰ ἐτι ἀνέκδοτα μένοντα ἔργα τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ·
ἡ σκιαγραφία αὐτοῦ γραφήσεται ὑπὸ τοῦ κ. Βέρηναίου Ἀσω-
πίου, ἡ δὲ εἰκὼν του χαραχθήσεται ἐν Παρισίοις.

Τιμὴ συνδρομῆς φρ. 2. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ
τυπογραφείῳ τῆς «Κορίννης», παρὰ τῇ πλατείᾳ Ὀμοροίας.

Ἐν Ἀθῆναις, 1 Νοεμβρίου 1880.

Χ. Σ. Χιώτης,

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΟΙ

ΓΕΛΩΤΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΟΚΚΟΥ

ἐκίνησεν ἐλαφρῶς τὴν κεφαλὴν. Βλέπων δὲ ὅτι ἡ θυγάτηρ
τοῦ ἦτο σύγκεινημένη ἔνευσεν εἰς τὸν Ἐδουάρδον καὶ
συγχρόνως ἠγέρθη. Ἐκεῖνος δὲ θλίβων τὴν χεῖρά της:

— Θάρρος Βέρθα! — τῇ ἔλεγε—δὲν θὰ ἀφήσω νὰ μοι
ἀρπάσωσι τὸν θησαυρόν μου!

Καὶ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου μετὰ τοῦ Βαρώνου, διὰ νὰ εἰ-
σέλθωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Κύριε Δωρναί — εἶπεν ὁ Βαρώνος — ἀπὸ σᾶς μόνον
ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν. Σεῖς δύνασθε νὰ λύσητε τὸν γόρδιον
δεσμόν, ὅστις με δεσμεύει. Σπεύσατε ἐνόςῳ εἶναι ἀκόμη
καιρὸς καὶ ἐνόςῳ δύναμαι νὰ προβάλλω ὡς αἰτίαν τῆς ἀνα-
βολῆς τὴν ἀσθένειαν τῆς Βέρθας μας. Προβλέπω ἀληθῶς
μέγα δυστύχημα ἐὰν δὲν δυνήθω ν' ἀπαλλαγῶ ἐντίμως τῆς
ὑποσχέσεώς μου.

— Ἀπ' ἐναντίας διατηρήσατε τὴν ὑπόσχεσίν σας, — ἀλλ'
ἀναβάλλετε μόνον τὴν ἐκπλήρωσιν ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα. Καὶ
τότε ὁ νέος κόμης τοῦ Σαιν—Μώρ θὰ ἔλθῃ νὰ σας ζητήσῃ
τὴν ὀφειλήν.

Καὶ θλίβων τὴν δεξιάν του ὁ Ἐδουάρδος ἐξῆλθε θαρρα-
λέος καὶ εὐελπίς.

XIII

Ὁ Ἐδουάρδος εἶχεν ἤδη ἐνάξει ἐνώπιον τῶν δικαστη-
ρίων τὸν Κόμητα τοῦ Σαιν—Μώρ ἢ μᾶλλον τὸν Δεσπορὲλ ὡς

σφετερισθέντα τὸ ὄνομα ἀποθανόντος ἀνεψιοῦ τοῦ Κόμητος
καὶ τὴν κληρονομίαν συγχρόνως, τῆς ὁποίας εἴχτει τὴν εἰς
αὐτὸν ἀπόδοσιν, καθ' ὅσον ἐκλιπόντος ἐκείνου, οὗτος ἦτο ὁ
μόνος καὶ ἄμεσος κληρονόμος. Συγχρόνως δὲ κατήγγειλε
τὸν Τριβουλλιάκ.

Ἀλλὰ μὴ νομίσῃ τις ὅτι καὶ ὁ Κόμης τοῦ Σαιν—Μώρ
ἐκοιμάτο. Βέβαιον ἀλλιστά ὅτι ἡ Κομητεία αὐτοῦ δὲν ἀ-
ναπαύεται ἐπὶ ῥόδων. Ἐπεχείρησε λοιπὸν διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ
νὰ καταφύγῃ εἰς τὸν δόλον καὶ τὴν βίαν. Ἦτο λοιπὸν ἐνο-
χος; Ἐφοβεῖτο τὸν Ἐδουάρδον;—Τοῦτο θὰ τὸ λύσῃ ἡ δι-
καιοσύνη. Ἀλλ' ἦτο σκάνδαλον εἰς τὸν τόπον ὁ Ἐδουάρδος
καὶ ὁ Ἀμεδαῖος ἔπρεπε νὰ ἀπαλλαγῇ.

Προσεκάλεσε λοιπὸν εἰς συνέντευξιν. Ὁ Ἐδουάρδος, πάν-
τοτε ὑπαπτεύμενος, ἀλλὰ μὴ θέλων νὰ φανῇ καὶ δεῖλος,
ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν καὶ τὴν δωδεκάτην τῆς ἐπιούσης
μετέβη εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Κόμητος τοῦ Σαιν—Μώρ.

Εἰς τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖόν του μόνος ὑπεδέχθη τὸν Ἐ-
δουάρδον ὁ Ἀμεδαῖος. Ὁ Ἐδουάρδος εἰσῆλθε σοβαρὸς μὲν,
ἀλλ' ὠπλισμένος μὴ θάρρος.

— Ὑπακούω εἰς τὴν πρόσκλησίν σας Κύριε Κόμη—εἶπεν
εἰσερχόμενος.

Ὁ Ἀμεδαῖος τῷ ἔνευσε νὰ καθίσῃ.

(ἀκολουθεῖ).

Κ. Εἰνός.